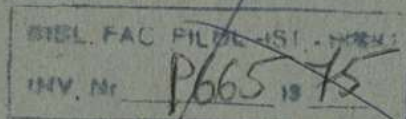

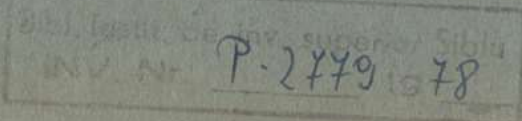
REVISTA SOCIETĂȚII
TINERIMEA ROMÂNĂ

ANUL LV Nr. 4

NUMĂR DE CRĂCIUN

DECEMBRIE 1936

DIN DOCUMENTELE UNITĂȚII NAȚIONALE

Proclamația Unirii

Hotărârile adunării naționale din 1918

I. „Adunarea Națională a tuturor Românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba Iulia, în ziua de 18 Noembrie (1 Decembrie) 1918, decretează unirea acelor Români și a tuturor teritoriilor locuite de dânsii cu România. Adunarea națională proclamă în deosebi dreptul inalienabil al Națiunii române la întreg Banatul, cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre.

II. Adunarea Națională rezervă teritoriilor sus indicate, autonomie provizorie până la întrunirea Constituanței aleasă pe baza votului universal.

III. În legătură cu aceasta, ca principii fundamentale la alcătuirea noului Stat român, Adunarea Națională proclamă următoarele:

1. Deplina libertate națională pentru toate popoarele conlocuitoare. Fiecare popor se va instrui, administra și judeca în limba sa proprie prin indivizi din sânul său și fiecare popor va primi drept de reprezentare în corpurile legiuitoare și la guvernarea țării în proporție cu numărul indivizilor ce-l alcătuiesc.

2. Egala îndreptățire și deplină libertate autonomă confesională pentru toate confesiunile de Stat.

3. Înăptuirea desăvârșită a unui regim curat democratic pe toate terenele vieții publice. Votul obștesc, direct, egal, secret pe comune, în mod proporțional, pentru ambele sexe, în vârstă de 21 de ani la reprezentarea în comune, județe ori parlament.

4. Desăvârșita libertate de presă, asociare și întrunire; libera propagandă a tuturor gândirilor omenesti.

5. Reforma agrară radicală. Se va face conscrierea tuturor proprietăților în special al proprietăților mari. În baza acestei conscrieri, desființând fidei-comisele și în temeiul dreptului de a micșora după trebuință latifundiile, i se va face posibil țaranului să-si creeze proprietatea (arător, pășune, pădure), cel puțin atât, cât să o poată munci el și familia lui. Principiul conducător al acestei politici agrare este pe de o parte promovarea nivelării sociale, pe de altă parte potențarea producțiunii.

6. Muncitorimii industriale i se asigură drepturi și avantagii, cari sunt legiferate în cele mai avansate State industriale din apus.

IV. Adunarea Națională dă expresiune dorinței sale, ca congresul de pace să înăptuiască comunitatea națiunilor libere în așa chip, ca dreptatea și libertatea să fie asigurate pentru toate națiunile mari și mici deopotrivă, iar în viitor să se elimineze războiul ca mijloc pentru regularea raporturilor internaționale.

V. Românii adunați în această Adunare Națională salută pe frații lor din Bucovina scăpați din jugul monarhiei Austro-Ungare și uniți cu țara mamă România.

VI. Adunarea Națională salută cu iubire și entuziasm liberarea națiunilor subjgate până aci în monarhia Austro-Ungară, anume națiunile: ceho-slovacă, austro-germană, jugo-slavă, polonă și ruteană și hotărăște ca acest salut al său să se aducă la cunoștința tuturor acelor națiuni.

VII. Adunarea Națională cu smerenie se închină înaintea memoriei acelor bravi Români, care în acest războiu și-au varsat sângele pentru înăptuirea idealului nostru, murind pentru libertatea și unitatea Națiunii române.

VIII. Adunarea Națională dă expresiune mulțumitei și admirațiunii sale tuturor puterilor aliate, cari prin strălucitele lupte purtate cu cerbicie împotriva unui dușman

pregătit de multe decenii pentru războiu, au scăpat civilizațiunea din ghiarele barbariei.

IX. Pentru conducerea mai departe a afacerilor Națiunii române din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, Adunarea Națională hotărăște instituirea unui Mare Sfat Național Român, care va avea toată îndreptățirea să reprezinte Națiunea română oricând și pretutindeni față de toate națiunile lumii și să ia toate dispozițiunile, pe care le va afla necesare în interesul Națiunii“.

Declarația D-lui Al. Vaida-Voevod în Parlamentul unghuresc, în 1918.

Comitetul executiv al partidului național român din Ardeal și Ungaria, ca organ politic al națiunii române din Ardeal și Ungaria, constată că urmările războiului îndreptățesc pretențiunile de veacuri ale națiunii române la deplina libertate națională.

Pe temeiul dreptului firesc că fiecare națiune poate hotărî liber de soarta ei, un drept care este acum recunoscut și de către națiunea unghară prin propunerea de armistițiu a monarhiei, națiunea română din Ungaria și Ardeal dorește acum să se folosească de acest drept și reclamă pentru ea dreptul ca, liberă de orice înrâurire streină, să hotărască singură de așezarea ei printre națiunile libere, precum și stabilirea legăturilor de coordonare a ei cu celelalte națiuni libere.

Organul național al națiunii române din Ungaria și Ardeal nu recunoaște îndreptățirea acestui parlament și acestui guvern, să se considere ca reprezentante ale națiunii române, ca să poată reprezenta la congresul general de pace interesele națiunii române din Ungaria și Ardeal, căci apărarea intereselor ei, națiunea română o poate încredința numai unor factori designați de propria lor adunare națională.

Afară de organele delegate de adunarea națională sau alese din mijlocul ei, așa dar afară de comitetul executiv al partidului național român, nimenea nu poate fi îndreptățit să trateze și să hotărască în treburile care se raportă la situația politică a națiunii române. Toate de-

ciziunile și învoielile care s'ar lua și s'ar face fără aprobarea acestor organe, le declarăm ca nule și fără valoare, care nu leagă întru nimic națiunea română. Națiunea română, care trăește în monarhia austro-ungară, așteaptă și cere, după multe suferințe de veacuri, afirmarea și valorizarea drepturilor nestrămutate și inalienabile, la deplină viață națională.

A Papphudoșanu.